

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH

semaine du 21 au 25 novembre

Souguia n° 44

ב'ו ד'

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

H'anouka

Ner Ich Oubeto (1)

Cette semaine nous étudions une Souguia sur H'anouka. La Guemarra dit que l'obligation basique est d'allumer une bougie, chaque homme pour sa maison. La question qui est posée est de savoir si l'obligation principale est portée sur l'homme lui-même ou bien sur sa maison, tout comme il faut poser une Mezouza à la porte de sa maison. Plusieurs incidences Halakha découlent de cette H'akira : peut-on allumer une H'anoukia pour une personne qui ne peut le faire elle-même sans qu'elle soit au courant (par exemple pour une personne hospitalisée) ? De même il faudra savoir si chacune des personnes du foyer est obligée d'allumer et le Baal Habait est leur Chaliah', dans ce cas faut-il que les conditions de « Chlih'out » soient remplies, comme par exemple être présent au temps de l'allumage ou bien avoir nommé clairement la personne en tant que Chaliah', ou encore faudrait-il préférer le principe de « Bo yoter Mibichloukho », à savoir de préférer faire la Mitsva soi-même plutôt que par un intermédiaire ?

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יְהִי רָצֵן מֶלֶפְנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ,
שֶׁלֹּא יַאֲרֻעْ דָבָר פָּקַדָה עַל יִדִּי,
וְלֹא אִכְשַׁל בְּדָבָר
הַלְּכָה,
וְיִשְׂמַחֵנוּ בְּחֶבְרִי,
שֶׁלֹּא אָמַר עַל טָמֵא טָהוֹר וְלֹא עַל טָהוֹר טָמֵא,
וְלֹא עַל מְפַר אָסּוֹר
וְלֹא עַל אָסּוֹר מְפַר,
וְלֹא יַכְשִׁלוּ חֶבְרִי בְּדָבָר הַלְּכָה וְאַשְׁמָח בָּהֶם.
כִּי יְהִי יָתָן חִכְמָה מִפְיוֹ דַעַת
וְתַבּוֹנָה. גָּל עַיִן וְאַבִיטָה גַּפְלָתָה מִתּוֹרָתָךְ.

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֵיךְ יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ,
שְׁשַׁמְתָּ חַלְקִי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמְּדָרָשׁ. וְלֹא שְׁמַת
חַלְקִי מִיּוֹשְׁבֵי קָרְנוֹת.
שְׁאַנִי מִשְׁפִּים וְהֵם מִשְׁפִּים.
אַנִי מִשְׁפִּים לְדָבָר תֹּרֶה וְהֵם מִשְׁפִּים
לְדָבָרים בְּטַלִּים.
אַנִי עֲמַל וְהֵם עֲמַלִּים.
אַנִי שְׁכָר וְמִקְבֵּל שְׁכָר וְהֵם עֲמַלִּים וְאַינִם מִקְבֵּלים
שְׁכָר.
אַנִי רָז וְהֵם רָצִים.
אַנִי רָז לְחֵי הָעוֹלָם הַבָּא,
וְהֵם רָצִים לְבָאָר שְׁחָתָה.
שְׁנָאָמֵר וְאַתָּה
אֱלֹהִים תּוֹרֵד לְבָאָר שְׁחָתָה.
אֲנָשִׁים דָמִים יִמְרַמָּה לֹא יִחְצֹזֵי מֵהֶם,
וְאַנִי אֲבֹטָח בָּךְ.

Programme du Dimanche

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de
Dan ben David*

Etudier cette Guemarra. Est-il précisé qui doit allumer la H'anoukia dans les niveaux Lemehadrin ? D'après vous qui devrait le faire afin que le Mehadrin soit vraiment accompli ?

1. La source du Din

במה מדליקין פרק שני שבת

נ"ג ליט' ו'יטו. נ"ג חמ"ד נכל' נול'ה
וליט' וכל' נמי צ'מו קני נס' נול'ה חמד;
ופסודין, חמ'ל סמ'נות עותן נ'ל
חמד נכל' נול'ה נכל' חמד וטח' מני
ס'יט': נג'ג ימ'יס פנ'נ'יס.

דו"ר מוצות חנוכה נ"ר איש וביתו
והמהדרין נ"ר לבב אחד ואחד והמהדרין מן
המהדרין ב"ש אמרים יומ' ראשון מדליק
שמנה מכאן ואילך פוחת והולך וב"ה אמרים
יומ' ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסף
והולך אמר עלא פלי' בה תרי אמרוא'

Etudier le Sefat Emeth et le Pnei Yehosha. Définir les axes de compréhension et les incidences qu'ils citent concernant l'objet d'obligation de l'allumage.

שפט אמת מסכת שבת דף כא עמוד ב

יש לעין אי המצואה נ"ר א' בבית כמו מזוזה וכן נ"ר שבת דכל שהדליק לשם שבת אף שהדליק מי שהיה' ד' ולפ"ז אפשר דגם ב' בעלי בתים הדרים בבית אחד ד' להם בנו אחד והוא דואשפייא משותף בפריטי י'ל שהוא כדי לעשות המצואה בממוני אבל מדינא יוצא או נימא דהמצואה על כל אדם אלא דבעה"ב מוציא כל ב' אבל א' כ' קשיא פשוט דכל מצואה יכול להוציא חבריו [אכן הר' פ"ק דפסחים כתוב דכיוון דצרכי להשתתף בפריטי ואינו יוצא אלא בשל עצמו אין המצואה יכולה להתקיים ע"י אחר ומשו"ה מביך להדליק ע"ש ומשמע דמדינא אינם יוצא בלא שיתוף אך אם הוא סמור על שולחן בעה"ב א"צ שיתוף כמ"ש המג"א ריש (ס' טרע"ז) בשם המהרש"ל ע"ש] ונ"מ לפ"י הנ"ל במהדרין אי כ"א מצי לברךunei מטעם שליחות א'כ המהדרין אין מכוונים להוציא ורשאי כ"א לברך אבל אי המצואה רק על הבית וא"צ כוננה להוציא א'כ על מוצות הידור בלבד א'י רשותי לברך הגם ד"ל דבר תיקן וגם זה בכלל המצואה ושיר עלי' ברכה אף דאינו מחויב מ"מ ש"יר וצינו כדמיינו בכמה דוכתי

פני יהושע מסכת שבת דף כא עמוד ב

בגמרה לנו רבנן מוצות חנוכה נ"ר איש וביתו. נראה דמה שנשתנה מצואה זו משאר מוצות שהן חובת הגוף שהיה חיוב על כל יחיד וייחיד דקי' מא לנמי [קדושים מ"א ע"א] מצואה בו יותר מבלתיו אלא דשאני הכא שאין הכא עיקר המצואה אלא בסמוך לרה"ר שהוא משום פרטומי ניסא משום כך הטילו חובת מצואה זו Caino היא חובת הבית ועדין צ"ע

2. Le point de Mah'Ioket entre le Rambam et le Rama

Le Rambam et le Rama comprennent que le niveau de Mehadrin MinHamehadrin s'ajoute au Mehadrin précédent et ainsi on allumera autant de H'anoukiot que le nombre de personnes qui composent le foyer. Toutefois on peut déduire de leurs mots une différence fondamentale. Laquelle est-elle ? Comment pourriez-vous l'expliquer ? Cette différence s'explique-t-elle aussi pour le niveau basique de l'obligation (une seule bougie par maison) ?

Quelles questions pouvez-vous soulever sur la compréhension du Rama ?

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ד הלכה א

כמה נרות הוא מדליק בחנוכה, מצוותה שייהי כל בית ובית מدلיק נר אחד בין שני אנשי הבית מרובין בין שלא היה בו אלא אדם אחד, והמהדר את המצווה מدلיק נרות כמנין אנשי הבית נר לכל אחד ואחד בין אנשים בין נשים, ומהדר יתיר על זה ועושה מצוה מן המובהך מدلיק נר לכל אחד ואחד בלילה הראשון ומוסיף והולך בכל לילה ולילה נר אחד

רמ"א סימן טרעה סעיף ב

ו"א דכל אחד מבני הבית ידליק (הרמב"ם)

Les mots du jour à apprendre :

Couche-toi, allonge-toi	אגני
Couche-les	אגנינהו
Est arrivé	אגע

Programme du Lundi

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de
Dan ben David*

3. S'acquitter par un enfant

Le Maguen Avraham relève une apparente contradiction dans le Choulhan Aroukh qui est Possek qu'un adulte ne peut s'acquitter de sa lecture de Mégilat Esther par un enfant (car il a deux niveaux Derabanan, alors que l'adulte n'en a qu'un seul) alors que dans H'anouka il émet une possibilité de s'acquitter de l'allumage par un enfant. Comment pourriez-vous répondre à cette contradiction ? Pourquoi le Maguen Avraham n'y répond pas ?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן טרעה סעיף ג

ашה מדלקת נר חנוכה, ש愧ף היא ח"ב בת בה; אבל אם הדלקה חרש שוטה וקטן, לא עשה כלום, ואף על פי שהנicha גדול; ויש מי שאומר בקטן שהגיע לחינוך, מותר

שם הלכות מגילה ופורים סימן טרעת סעיף ב

אחד הקורא ואחד השומע מן הקורא, יצא י"ד' חותמו; והוא שישמע ממי שהוא חייב בקריאתך. לפיכך אם היה הקורא חרש או קטן או שוטה, השומע ממנו לא יצא; ו"א שהנשים אינן מוציאות את האנשים [...]]

מגן אברהם הלכות מגילה ופורים סימן טרעת סעיף ב

[...] וצ"ע דהרב"י פסק בסוט' טרעה כedula ב"ה שמכשיר בקטן והכא סתום ופסק כדעת האוסרים ודוחק לחלק זהה [...]

שו"ת חכם צבי (תוספות חדשים) סימן יג

שאלת לפרש לר מה בין חנוכה שפסק דקטן שהגיע לחינוך מוציא את הגדול לפורים שפסק הוא ז"ל ככל אשר הפייסים וכת"ק דר"י ש愧ף שהגיע לחינוך איננו מוציא את הרבים י"ח

תשובה ס"ל דבחנוכה כיוון שלאו אקרקפתא דגברא מוטל חיוב ההדלקה אלא א' מכל בה"ב מדליק בפתח החצר ושוב אין שום חיוב על שם א' מכל בה"ב אף על פי שלא שמעו הברכה ולא ראו ההדלקה ועדיפה מני' אמר ר' זירא כיוון דנסיבנא אמין לאתו /צ"ל: תז לא/ צרכנא דהא קמדליך עלי בגין ביתאי אמתו להכי סגי בקטן שהגיע לחינוך המדליק בפתח החצר אבל בקריאת המגילה המוטל על כל או"א לקרות או לשמע המגילה אין קטן אף שהגיע לחינוך מוציא את הרבים וחילוק זה מתיקל על הדעת נ"ל (דר"מ שאלה ה')

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן טרעה סעיף ג

ט) אשה מדלקת - פ"י بعد כל בני ביתה. ואפילו איש יכול לעשות אותה שליח להוציאו אם עומדים בשעה שمدלקת ושותעין הברכה ובידיעבד אם לא עמו אמן על הברכה ג"כ יצאו וכן איש מברך לאשה ויזאת ידי' חותמה אם עומדת שם ושותעמת הברכה לא בע"א ועיין בתשובה עולת שמואל סימן ק"ה דילדיין שמדליקין כ"א בפ"ע מ"מ אשא אינה צריכה לדליק דהוין רק טיפולות לאנשים ואם רציתם לדליק מברכות דהוי כשר מ"ע שהזמן גרם דיקولات לביך וכשאין האשא בבית תדלק האשא דהוי בת חיבא וברכה ולא ידלק קטן וכדלקמיה

ביאור הלכה סימן טרעה סעיף ג

ашה מדלקת וכו' - עיין מ"ב דיכולה להוציא אפילו בעלה אבל ידוע מה שארץ"ל בברכות דף כ' בן מביך לאביו ואשה מברכת לבعلה אבל אמרו חכמים תבא מארה לאדם שאשתו ובני מברכין לו. ומה שאמר דקה מדליקין עלי בגין ביתאי מפני שלא היה אז בביתו ועיקר החיבור מונח על הבית

Les mots du jour à apprendre :

Salaire	אֲגַר
Salaire pour innaction	אֲגַר בְּטִילָא
Loyer	אֲגַר בֵּיתָא

Programme du Mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Dan ben David

4. L'obligation de l'invité

Quelqu'un qui est hors de chez lui, peut-il décider de ne pas s'acquitter par l'allumage des personnes de son foyer afin de se rendre H'ayav là où il réside et ainsi allumer avec Brah'a ? Comment comprendre la Mah'loket des Poskim ?

בג.

במה מדליקין פרק שני שבת

^ט שאף חן היו באוטו הנם: אמר רב שיש
"אכسنאי חייב במרחנן א"ר זורה מריש
כי הוי נא כי רב משתפנא בפריטי כהדי
או שפייא בתור דנסבי איתה אמינה השטה
ודראי לא צריכנא דקה מדליקין עלי בנו ביתאי:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן טריעז סעיף ג
יש אמרים שאע"פ שמדליקין עליו בתוך ביתו, אם הוא במקומו
שאין בו ישראל מדליק בברכות.

הגה: כי חייב לראות הנרות (מדרכי), וכן נהוגין; ואף אם הוא אצל
יהודים ורואה הנרות, אם רוצה להחמיר על עצמו ולהדליק בפני עצמו,
מדליק ומברך עליהם, וכן נהוגין (ת"ה ומחר"ל בתשובה מהרי"ל ס"י
קמ"ה)

בית יוסף אורח חיים הלכות חנוכה סימן טריעז אות ג
כתב בתרומות הדשן (ס"י קא) דאכسنאי שהוא נשוי
אם רצח להדליק ולברך ממשום הידור שפיר דמי ול'
נראה דין לסתור על זה לבירך ברכה שאין לה צריכה

שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן טריעז
סעיף א
אכسنאי שאין מדליקין עליו בביתו, צריך לתת פרוטה
לבעל הבית להשתתף עמו בשמן של נר חנוכה [...]

ט"ז על שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן טריעז סעיף א

צריך לחתת פרוטה לבע"ה כו. בת"ה ס"י ק"א כתב אכسنאי שהוא נשוי שרצה להדליק חוץ לביתו כ' גדול א' דרשאי
לעשות כן דעת"ג דאמר' בגם' כיוון דנסיבן אמינה השתא ודאי ל"כ היינו שלא מחייב אבל אי בעי מץ להדליק לא הוא ברכה
לבטלה דזהה בכל המהדרין. והוא צריך כתוב שהויל ולא צריך פטור נקרא הדיטט אם יעשה וכ"ש דחיי ברכה לבטלה כיוון
דלא אשכחן מהדרין זה בתלמוד ומסיק בת"ה דשפир נקרא בכל המהדרין דכי היכי שיש הידור בגין כל א' בית א' הנ'
יש הידור בגין לאיש ונור לאשתתו בשני מקומות והתנה לא פסיק לא לה למיטני הר מהדרין שלא שכחא יכול הא' וכו'ין
דאשכחן בתלמוד מהדרין ומהדרין מן מהדרין אין זה כמוסיף על התלמוד שהוא גורע עכ"ל וכו' ב"י ע"ז ול"ג דין לסתור
ע"ז לבירך ברכה שא"כ עכ"ל ווש"ל כ' בקיצור פסוקי ז"ל ואיש ואשתתו בזוא מספיק להם א' ואכسنאי הנשי א' אינן
יודע שאשתו מדלקת עליו יכול להדליק ולברך אבל אם הוא יודע בבירור שהוא מדלקת עליו אין לו להדליק אם לא שהוא
בבית יחידי משומש הרואה ידליק אבל לא יברך והוא שלא ידע שהוא מדלקת עליו ובאותוليلת צריך לחזור ולהדליק
ולברך לפי שלול עליו חובה חכמים אבל היכא שאינו רוצה לצאת בהדלקת אשתו שמדלקת עליו בביתו ונראה שלאו כל כמני'
ואינו יכול לבירך עכ"ל. והנה לא זכינו עדין לאות דברי רשל' הארוכים לדעת מוצא דבריו אמונם כי נחזי אכן נראים דברי
ת"ה נוכנים דמ"ש גדול הא' שלא מצינו הידור זה בתלמוד לא נ"ל כלל כי מ"ש בגמרא מהדרין נתכוונו שמסתמא יעשה כל
אחד כן ונחיא לכל אדם להיות בכל מהדרין משא"כ בדבר זה שהוא גם בשאר ברכות כמו כן הרשות נתנו' לאדם לעשות
כרצונו אם רוצה יוציא בברכה שמדלקת אשתו ואם אינו רוצה יברך בפ"ע ונראה לדמות דבר זה למ"ש ר"פ ג' שאכלו אמר
אבי' שניים שאכלו מצוה לחיל' ופירש"י בין ברכת זימון בין ברכת המוציא. וכי הרא"ש העולם לא נהגו כן וגם ברש"י לא
שמענו שנהגו כן בברכת המוציא וכן בעובדא דבר קפרא כו' הר' דעכ"פ ליכא איסור בדבר אם מברך כל א' המוציא' אלא
שהרא"ש כ' שלא נהגו כן אבל ח"ז שיאמר הרא"ש דנקרא ברכה לבטל' שהרי רשי' הכניס דבר זה אף' בכלל מצוה ותו'

מצינו בברכת יוצר אור בפי' נ"ט תשובה הרא"ש אני או' אותה עם ש"ץ בנחת אף על פי' שם שמע מש"ץ יצא והטעם שהוא לא יכול לומר יפה לדברי המברך וכן בב"ה כ' ב"י ס' קפ"ג בשם א"ח בשם הר"פ שיש לכל א' לברך ב"ה אף כשיזמננו לפ' שאנו יכול לומר כן אבל הר"מ לא היה מברך בלחש כן עכ"ל הנה אנו רואין שבדבר זה שיויכל א' לצאת בברך' חבירו ואינו רוצה בברך דאי איסור בידו כן שכוונתו לש"ש ואוטו שאינו רוצה לברך בפי' כמו שעשה הר"מ ג"כ כוונתו לש"ש שלא להרבות בברכות כיוון שאפשר להיות יוצא בברכת חבירו ה"ג בדבר זה וכ"ש הוא כיוון שאנו אצל אשתו ואינו שומע הברכה שיוכל לו' איני יוצא בברכת אשתי שלא בפני דהא דעת שומע ומשמעות בעי' ואף' אם הוא באבינו ואינו רוצה לצאת בברכת אשתו איני יודע איסור בדבר אם יברך לעצמו מ"ש מקטן שהגיע לחינוך שידליק לעצמו בברכה והוא פשיטה שהוא יוצא בברכת אבי' וכבר ראינו ונוהגים בכל מי שהולך בחנוכה חוץ לביתו ליקח נהרות עמו להדלק במקומות אשר יהיה שם הרוח לילכת אף על פי' שידליקין בביתו בגין שהוא אצל אשתו ואף' פ' שאין ראהanza מה שהבני בית אינם מכונים להוציא את הבע"ה אלא את עצם מ"מ היא גופא קשיא ל"ל ליקח נהרות עמו הבני בית עם אשתו יכונו יידליקו עליון ג"כ אלא דניחא טפי' לעשות הברכה בעצמו נ"ל בדבר זה גם רמ"א פסוק כן בסמוך

Les mots du jour à apprendre :

Salaire pour le juge	أجر דין
Salaire pour sa fatigue	أجر تيرephיה
Salaire pour son travail	أجر ידיה

Programme du Mercredi

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de
Dan ben David*

Selon la H'akira, quelqu'un qui doit rentrer tard, vaut-il mieux qu'il nomme un Chalayah' qui allumera pour lui à l'heure ou plutôt préférer d'allumer lui-même en rentrant ?

ספר רץ צבי סימן ט'

ונשית על ידי שליח בזמןנה ובעה כתקנת חז"ל, המכ עדיף טפי' ממה שידליך נהרות חנוכה בעצמו לאחר הזמן, שאו הוא נכנס בסלע המחלוקת של הפוסקים, ובפרט במקום שיש אומרים דהוי חשש ברבה שאינה צרכיה, וכיוצא בזה כתוב הגאון רבינו יוסף חיים בשוו"ת רב פעלים חלק ב' חלק יורה רעה טימן לה".

ואילו בשוו"ת שבט הלוי כתוב: "במה שנסתפק מה עדיף, אם להדלק בזמן על ידי שליח או מאוחר בלילה על ידי

ומיזשבת קושיות הפמ"ג, כיצד יכול אדם שכבר קיבל שכת לומר לאדם אחר שידליך עבورو נהרות חנוכה והרי כל מילתא דאייהו לא מצי עבד גם שלוחו לא מצי מעבד. שהרי לפי המבוואר לעיל, שגדיר חיזוב הדלקת נר חנוכה הוא על הבית, יש לומר שהכל דכל מילתא דאייהו לא מצי עבד גם שלוחו לא מצי למייעבד, נאמר רק במצבות המוטלות על גופו האדם שאם הוא לא מצי למייעבד חיזובו, גם שלוחו לא מצי עבד. אך במצבות נר חנוכה, שיסוד החיזוב הוא על הבית, פשוט וברור שיכל לצאת ידי

עצמם... יראה דסוגיא דעתמא יותר ניטה להדליך על ידי עצםו אףלו אחר כך כל שהוא עדרין בגדר ברכה".

אך לפי המבואר לעיל שעיקר חיוב הדלקת נר חנוכה הוא חיוב על הבית ואני מוטל על גופו האדם, לכארה אין כל מקום לדון כאן מצד ההלכה של "מצוה בו יותר מבשלוחו", שכן אין כאן שיקות לדיני שליחות,ומי שודליך בזמן מיד בצעאת הכוכבים אינו שליח של בעל הבית לפוטרו מהחיבוב מדין שליחות, אלא פוטר את בעל הבית מהחיבוב הדלקת נר חנוכה על ידי שהדלק בבית ועל ידי זה נפטר הבית מהחיבוב הדלקת נר חנוכה. ושוב אין כל ספק האם עדיף שתתקיים המצווה על ידי מתחיב המצווה בעצמו באיחור או על ידי שלחו בזמן, כי פשוטא שכלי מי שידליך בזמן פוטר את בעל הבית מהחיבוב, ועדיף לכל הדעות.

חובה גם אם מישחו אחר מדליק בבית, שהרי סוף כל סוף הודלק בבית זה נר חנוכה, ונפטר הבית מהחיבוב.

בשווית שבט הלוי (חלק ד סיון ט) ובשוית יחוה דעת (חלק ג סיון ט) דנו בשאלת: "האם האיש יכול למנות לכתילה את אשתו בתור שליח להדלקת נרות חנוכה בצד הכוכבים, כשהוא נאלץ להעדר מביתו עד לשעה מאוחרת בלילה. או שעליו בכל אופן לקיים מצווה בו יותר מבשלוחו", וידליך מאוחר בלילה לאחר עיקר זמן ההדלקה.

ומסקנת הגרא"ע יוסף: "לפייך אם רואה בעל הבית שלא יוכל בשום אופן להתפנות מעסquito וללכט להדלק נרות חנוכה, בפרט אם נסוע מבעוד יום מקיר העיר והוצה, ולא ישוב לבתו עד שעה מאוחרת בלילה, טוב ונכון שימנה את אשתו שתהיה שלחו להדלק עם צאת הכוכבים, שהוא כרכע שעה אחר שקיעת השמש, ובזה קיים המצווה בזמנה. ואף על פי שהלהבה רוחת (בקידושין טא, א) מצווה בו יותר מבשלוחו, זהו כשהמצווה נעשית באותו מצב בו או בשלוחו, אבל כאן שהמצווה

Les mots du jour à apprendre :

Salaire pour surveillance	أجر בטירה
Salaire pour l'attente	أجر בטיר
Son salaire (fem.)	אגראה

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Dan ben David

Etudier le Minh'at Chlomo, comment comprend-il la H'akira ? Annalyser les preuves pour les deux axes de compréhension

شو"ת מנוחת שלמה תנינא סימן נה

ג) והנה אף שנותבאר לעיל שמצוות נר חנוכה עשווה כחוות הבית מ"מ יש בה גם חובת גברא, ואינו דומה למצוות של אחר שקבעו בבית את המזוזה ממליא נפטרים לגמרי כל דברי הבית, ואף אם קבעה אדם שניים מבני הבית ולא בשליחות בעה"ב יצאו בני הבית ידי חובתן והבית נפטר מחובת המזוזה, ואילו בדור חנוכה שהדליך אחד מבני הבית שלא בשליחות בעה"ב פשוט דלא עשה כלום ולא יצאו, זהו משום דחכמים הטילו המצווה גם כחוות גברא על האדם שזה מוטל אקרקפתא דגברא. כמו"כ מצינו במצוות ערוב תשילין שהיא מוטלת על בעה"ב ובעה"ב מניח את העירוב וופטור בו את כל בני הבית וגם האורחים הסוכרים על שלוחנו, ומ"מ חשוב לנו של אחר שהניח הbh"ב העירוב אין אחד מבני הבית יכול להניח ערוב לעצמו ולברך עליו דודאי הוא ברכה לבטלה שהרי נפטרו כלם, ויתר מזה חשוב לנו שגם שבעה"ב הניח העירוב אם יאמר אחד מבני הבית או אשתו שרצה להניח ע"ת לעצמו וגם בפירוש יאמר שאינו רוצה לצאת בעירובו של בעה"ב שעשה הרי זה שלא כדין, ואפשר הדבר כי ברכה שאינה צריכה לדינא הוא שככל הסוכרים על שלוחן בעה"ב נפטרים בעירובו, ונראה שזה דומה למזוזה שבמילא פוטר את אשתו ובניו הסוכרים, ואילו בדור חנוכה אמו נהוגין כמהדרין מן המהדרין וכל אחד מכיוון שלא יצא בהדלקת אחרים אלא מדליק בעצמו ולבך, וזה משום הדין הנווג במצוות נר חנוכה לצורך פירוטם הנ"ס

גם מבואר בשו"ע תרע"ז ס"ג ברכ"א לענין אכסנאי שאע"פ שמדליקין עליו בביתו ומעיקר הדין פטור יש אומרים שאם רצה להחמיר על עצמו ולהדלק בפני עצמו כדי לראות הרי זה מדליק ולבך עליו, ובמג"א שם בשם מהרי"ל כי צריך שיכוין קודם שעת ההדלקה שאינו רוצה לצאת במנה שמדליקין עליו בביתו, ויש מהפוסקים שחולקין בזה וכמובא בבית יוסף שם, ומישו"כ העלה המשנ"ב בס"ק ט"ז דעכ"פ יראה להדלק ולבך קודם שמדליקת עליו אשתו בביתו, והטעם מפני שלכתהילה אמרו חכמים שההדרין מדליקין נר לכל אחד ואחד ובכל זה ניתנה רשות גם לכל אחד שאם לא נמצא בביתו רשאי להדלק נר חנוכה לעצמו (וכמבהיר בתורת הדשן סי' ק"א) וכמש"כ שהמצווה היא בפרטם הנ"ס ולכך חלק הוא ממצוות ערוב תשילין ומזוזה

ובמשנ"ב סי' תרע"ה סק"ט כי בשם תשוי' עולה שמואל, לדין שמדליקין כל אחד בפני עצמו אשר אינה צריכה להדלק לפיה טפלה לאנשים, ואם רוצה להדלק יכולה לברך כמו שمبرכת על שר מ"ע שהזמן גרם. והוא פלאי, דהלא אם רוצה להדלק הרי אינה מתכוונת לצאת בהדלקת בעל הבית והרי היא מחויבת מצד עצמה, והוא לכאורה השומעת קידוש וכדומה ואינה רוצה לצאת, ולא דמי כלל למ"ע שהזמן גרמא שהרי היא מחויבת לברך מפני שהיא חייבת עתה בדור חנוכה. ולפ"מ שכתבנו נראה שיש להסביר דבריו, דכמו בעירוב תשיליןadam תרצה להניח בפני עצמה ותכוון שלא יצא בעירוב של בעה"ב הרי זה ברכה לבטלה, אלא דשאני נר חנוכה שימוש דין המהדרין חלק הוא ערוב יוכל כל אחד להדלק לעצמו, וכיון דעתו בגוףו ס"ד ששאסור לה להכין עצמה בחיבור הדלקה ולבך בפני עצמה קמ"ל דיכולה, כמו שמכנסת עצמה בשאר מ"ע שהזמן גרמא וمبرכת אף על פי שפטורה, ה"ה בדור חנוכה יכולה לברך בפני עצמה כמו אנשים

Les mots du jour à apprendre :

Leur salaire	אגָרִינְהוּ
Votre salaire	אגָרִיכֵוּ
Leur salaire	אגָרִינְהוּ

Bon Limoud sur Matmidim !

BIOGRAPHIES

Sfat Emeth - שפת אמת

Rabbi Yehouda Arie Leb ben Avraham Mordekhai Alter, est né en 1847 et décède en 1905 à Gour en Pologne. Il est le petit-fils du fondateur de la H'assidout de Gour, le « H'idouchei Harim » et grandit auprès de lui après le décès de son père.

Son ouvrage le Sfat Emeth comporte des Drashot très célèbres sur la Parasha, fournies de pensées approfondies issues de la H'assidout. Il réunit aussi ses commentaires sur le Chass et le Choulh'an Aroukh, dans un style très concis.

H'akham Tsvi - חכם צבי

Rabbi Tsvi Hirsh ben Yaakov Ashkenazi est né en Moravie en 1660 et décède à Lwow, en Pologne, en 1718. En 1676, il est envoyé à Salonique afin d'acquérir aussi l'approche de l'étude Séfarad. Il acquiert parmi eux le titre honorifique de « H'akham » donné aux érudits par les Sefaradim. Il remplit le rôle de Rav dans les Kehilot Sefarad, ainsi qu'en Allemagne, à Amsterdam, à Londres et en Pologne. Il a également été témoin de l'impact du mouvement Sabbataï Zevi sur la communauté, une de ses multiples péripéties qui ont influencé sa carrière.

Il écrit un Responsa au nom de H'acham Tsvi dont seule une partie est imprimée. Ses réponses se distinguent par une lucidité de traitement et une adhésion sans faille au sujet.

Pnei Yehoshoua - פנוי יהושע

Rabbi Yaakov Yehoshoua Falk ben Tsvi Hirsh est né en 1680 à Cracovie. Il est l'arrière-petit-fils du célèbre Maguiné Chlomo. En 1702 il survit à une tragédie qui frappe sa ville ainsi que sa mère, son épouse et sa plus jeune fille lors d'une explosion dans les entrepôts de poudre à canon. Il fut ensuite appeler à siéger en tant que Rav dans des villes comme Berlin et Metz puis à Francfort. En 1717, il prit le poste du H'acham Tsvi, à la tête de la communauté de Lemberg (Lviv) en Ukraine.

Son ouvrage le Pnei Yehoshoua est un classique parmi les grands commentateurs de la Guemarra et des Richonim, dont Tosfot en particulier. Il décède en 1756 à Offenbach en Allemagne.

Liste des 44 Sougios étudiées sur Matmidim

Sougioot de Brah'ot			Sougioot des H'aguim
1. Birkot Hatorah	17. Birkat Haguefen	33. Birkat Hagomel	8. Hanouka - emplacement de la Hanoukia
2. Choméa Kéoné	18. Natei Inchei	34. Birkat Hagomel (2)	44. Ner Ich oubeto
3. Arévout	19. Birkat Haréah'	37. Bal Tossif	16. Pourim – Michloah' Manot et Matanot Laevyonim
4. Kavana dans le Chema	22. Les jus	38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit	20. Pessah – Biour H'amets
5. Position pour le Chema	23. Trima	39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Kelil	21. Sefirat Haomer
6. Méah Brah'ot	24. Pat Kisnin (1)		
7. Amen Yetoma	25. Pat Kisnin (2)		

9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chéeina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch 14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone	26. Les Apéritifs 27. Zimoun (1) 28. Zimoun (2) 29. Zimoun (3) 30. Zimoun (4) 31. Zimoun (5) 32. Tefilat Haderekh	40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot	35. Roch Hachana – Les trois Livres 36. Soukot – Mitstaer
---	---	---	--